

عنوان مقاله:

عاشقانه های نیایش

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش نامه معارف قرآنی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سیده صغری صالحی ساداتی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان

سید محمدرضا ابن الرسول - استادیار زبان و ادبیات عربی، دانشگاه اصفهان، اصفهان

خلاصه مقاله:

عشق یک نیاز فطری و طبیعی روح است و آدمی همواره در جستجوی کسی است که محبوب او قرار گیرد. نیایش که در عالی ترین شکل خود به صورت پرستش ظاهر می شود، در حقیقت زیباترین تجلی سرمایه فطری درون آدمی - یعنی عشق - است که از عمق روح انسانی سرچشمه می گیرد. مناجات ها و راز و نیازهای عاشقانه بزرگان دین، نمونه ای از عشق بی پایان ایشان به ساحت خداوند و معرفت عمیق آنها نسبت به ذات اقدس الهی است. این شیدایی و بی قراری در برخی از مناجات های ایشان مشهود است. صحیفه سجادیه که به زبور آل محمد (صلی الله علیه و آله) شهرت یافته، حاوی نیایش های زیبا و ماندگار امام سجاد (علیه السلام) است. در متون منثور فارسی نیز عشق و محبت، جلوه بسیاری دارد و مضمون بسیاری از مناجاتهاست. در این گفتار بر آنیم عشق و محبت را در نیایش های امام سجاد (علیه السلام) و مناجات های منثور فارسی پی جویم و مجالی برای مقایسه آنها فراهم آوریم.

کلمات کلیدی:

نیایش، عشق، امام سجاد، صحیفه سجادیه، مناجات های منثور فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684469>

